

рїжъ, и пярво испитаха Дїоскора, за обхожденїе-то мѣ, кѣмто Флавіана, Константинопольскїй-атъ єпископъ, кого-то вѣха извержили неправедно, па го управдаха, и усѣдиха Дїоскора и послѣдвателы-те мѣ; послѣ прочетоха Символ-атъ Никейскїй и Константинопольскїй, и две-те посланїа на Кирилла Александрїйскїй, кои-то писа на Несторїа: и посланїа-та на Леона Римскїй єпископъ, кѣмто Флавіана Константинопольскїй єпископъ и сички-те рекоха, че е там вѣра на Отци-те; зашто вѣше опредѣлено въ томъ соборъ, да не говоратъ за друго, оскѣнъ колко-то са опредѣлиха въ Никейскїй-атъ и Константинопольскїй-атъ соборъ, заради рождество-то Хрїстово; а єфескїй-атъ соборъ са проповѣда кѣто разбойническїй; зато дѣто са вѣха подписали тамъ отци-те, искаха прощенїе. А кѣто са усѣди Дїоскоръ, кмѣсто него са рѣкоположи за Александрїйскї єпископъ Протерїй; прокле-са и Евтихїй, ако и да не вѣше тамъ, понеже вѣше умралъ. И исповѣдаха и потвѣрдиха слѣдѣющїй-атъ Догматъ.

Послѣдѣюще Божественнымъ Отцемъ, вси єдиногласно побѣчаемъ исповѣдивати єдинаго и тогожде сына, Господа нашего Исуса Хрїста, совершенна въ Божествѣ и совершенна въ челоувѣчествѣ: Истинно Бога и истинно челоувѣка тогожде изъ души и тѣла: Єдиносушна Отцѣ по Божествѣ, и єдиносушна тогожде намъ по челоувѣчествѣ: по всемъ намъ подобна, кромѣ грѣха: рожденна прежде вѣкъ ѿ Отца по Бо-